

Index Rerum,

Stylus, qui simpliciter peccat in forma inhibitionis expediendae, si est à Trident. reprobatus; quanto formosius ille, qui simul continet fraudem, & dolum. *ibid.* n. 20
 Stylus, vt inhibitiō in expeditione temporalis, & in effectu perpetua fuit inuentus ad illudendum Trid. Decretum. *ibid.* n. 21
 D. Franciscus de Aloisio Auditor Nuntij Hispaniae laudatur acquiescens fundamentis Auctoritatis in facti contingencia acerrimè impugnantis stylum assertum sui Tribunalis, vt inhibitiō temporalis ad quadraginta post illa causetur attentata. p. 253. n. 29
 Stylus à nemine carente potestate condendi legem introduci potest contra ius clarum, secus contra dubium. p. 154. n. 34
 Rex Catholicus vti acerrimus Trident. protector potest obuiare stylo pestifero ingentia damna includenti, ne inhibitiones temporales captiosè operentur perpetuo, cum contra Trident. expressè sit inductus. p. 253. n. 30. cum seqq.
 Stylus Senatus tradendi litteras gratiosas impetranti, vt illis viatur coram Ordinario, cui fit cognitio remissio ex Tridentin. prouenit de necessitate iustitiæ. p. 389. n. 32
 Stylus Senatus retinendi litteras moræ iustitiæ percutientes primam instantiam Ordinarij, isti facta simpliciter remissione causæ validè comprobatur. *ibid.* à n. 33. & seqq.
 Stylum etiam immemoriali vallatum introductum contra formam à iure traditam inhibitionem expeditione expressè reprobauit Conc. Trid. p. 447. n. 13. & seqq.
 Stylus Rōtæ non obligat extra eam in partibus, nec attenditur, nec seruatur. p. 448. num. 15
 Stylus in contrauentione Trident. circa formam inhibitionum admitti non debet in Hispania, quoad vnguem seruatur Trid. in tactum. *ibid.* n. 16
Subdelegatus. Vide Delegatus, Commissio.
 Subdelegatio tacita an scientia & patientia Episcopali indicatur. p. 487. n. 18
Subditum. Vide Vassallus, Princeps, Dominus.
 Subditus non constituitur in possessione exemptionis ex eo, quod non appareat, superiorem non exercuisse iurisdictionem in illum, nisi probetur casus contingentiæ, & ipse exercere volens fuisset repulsus. p. 320. n. 35
Subrogatio, subrogatum.
 Subrogatio gratiosa non intrat, vbi non constat de beneficio litigioso. p. 501. num. 154. & seqq.
Subscriptio, subscribere. Vide Supplicatio, signatura, Littera, Commissio, Instantia.
 Causæ quæ legitimæ sunt, vt Papa subscribat commissionem propria manu in prima instantia, recensentur in constitutione Leonina. p. 211. n. 13
 Quarta exceptio, cap. causæ omnes (quæ vergit circa subscriptionem commissionum auocatoriæ propria manu Sanctissimi) frequenter est in Senatu, & maxima reuerentia amplexa. p. 240. n. 14. cum seqq.
 Subscriptio propriæ manus pro forma fuit inducta à Trident. in commissionibus auocatoriis in prima instantia. p. 241. n. 17. cum seqq.

& Verborum.

pletur per scriptiōnem. *ibid.* n. 36
 Subscriptionis defectus vitiat commissionem, necnon annullat illo iure cætera omnia de riuatiua, citationes, inhibitiones, & executoriales. *ibid.* n. 34
 Subscriptionis defectus non suppletur per annullum Piscatoris, cum etiam non probet, quando scripturæ tenor ignoratur à Domino sigilli. p. 249. n. 37
 Subscribens in schedula vacua sibi non præiudicat, eo quod non vidit, nec legit postea scripta. *ibid.* n. 38. & 39.
 Quod procedit siue in subscriptione schedulæ vacuæ, siue in sigillanda, ex identitate rationis. *ibid.* n. 40
 De pluribus difficultatibus tangentibus subscriptionem commissionis in prima instantia à quibus subscriptio fiat, quomodo in Senatu probetur, an per exemplum supplicationis subscriptæ, an per relationem iudicis Delegati, aut Notarij, & aliis similibus & singularibus, vide remissiuè. *ibid.* n. 42
 Subscriptionis qualitas resoluitur, resoluta semel ipsa commissione principali. p. 287. n. 43. cum seqq.
 Subscriptio manu propria qualitas est commissionem informans, huic accessoria, cuius naturam resolutiuam simul sequitur. *ibid.* num. 49
 Subscriptæ commissionis impedimento sublato, iurisdicatio de facili reuertitur ad naturam, nempe Ordinariam, *ibid.* num. 53. & seqq.
 Subscriptionis qualitas regularur à vitibus commissionis, cui apponitur. p. 289. num. 82. cum seqq.
 Ex non subscripta commissione citans, an possit in Senatu cuitare retentionem, vel remissionem Ordinario, ostendens aliam subscriptam ad idem? p. 291. cum seqq.
 Ex non subscripta secunda commissione citatus obtinet in Senatu remissionem Ordinario, etsi actor aliam subscriptam in Senatu ostendat. p. 293. n. 17. cum seqq.
 Subscriptio non qualificat, nec approbat ea, quæ non leguntur in supplicatione. p. 296. n. 53. & seqq.
 Subscriptionis formulæ, quibus signatur singulari litteræ Apostol. siue per Sanctissimum, siue per alios ad id deputatos ignotæ sunt in partibus Hispaniæ, necessariæ tamen penitus reuerentis Regij cognitioni. p. 413. n. 1. & seqq.
 Subscriptionem apponit Papa in eodem papyro supplicationis. *ibid.* n. 5
 Subscriptio omnis siue per Papam, siue per alios quoslibet in supplicationibus apposta dicitur signatura. *ibid.*
 Subscriptio Sanctissimi apponitur per fiat, cum prima littera nominis proprii, quod Papa habebat ante creationem, non postea assumpti iuxta morem R. Ecclesiæ. *ibid.* n. 6
 Subscriptionem per placet vitur Sanctissimus in commissionibus, quibus rectè conuenit formula hæc. p. 413. n. 11
 Subscripta supplicatio per Sancti. ad quos officiales transmittitur, vt denique Bullæ fabricentur super ea. *ibid.* n. 12
 De efficacia verbi, fiat, quo in subscriptione supplicationis vitur Papa, & qua ratione per fiat subscribat. *ibid.* n. 16

Subscribit Papa supplicationes, vt plurimum in sua Camera, præsentè Datario, aliquando in plena signatura. *ibid.* n. 20
 Subscribit Papa supplicationes propria manu, & cum prima littera sui nominis proprii, litteras vero desuper expediendas nullatenus; imò in eis apponitur nomen assumptum in creatione & quate. p. 415. num. 21. & seqq.
 Subscribit Sanctissimi supplicationes propria manu, ac nomine proprio, quia facit actum personale, & actionem propriam à sua voluntate, & animo dependentem. *ibid.* n. 22
 Prælatus iuxta negotij gravitatem aliquas litteras desuper Sanctissimo subscribendas, qui, si adest iusta causa, subscribit propria manu. *ibid.* n. 25
 Subscriptionis forma Concilij Tridentini, vt personalissima excludens omnem fictionem, & veritatem representatiuam, atque subscriptionem per æquipollens. *ibid.* n. 20. & seqq.
 Prælatus habet facultatem subscribendi supplicationes ad beneficia, pro vt supponit regulæ Chancellerie. p. 417. n. 44
 Subscriptio per concessum in commissionibus auocatoriis primæ instantiæ non supplet defectum subscriptionis propriæ manus Sanctissimi. *ibid.* n. 45
 Sanctissimus difficillimè subscribit litteras auocatorias ab Ordinario, si iusta, & probata ad sit causa. *ibid.* n. 47
 Diuersimodè subscribit Papa commissiones agitandas in Curia, aut in partibus auocatorias primæ instantiæ. *ibid.* n. 48
 Per nullam subscriptionem, aut signaturam in litteris auocatoriis primæ instantiæ satisfieri potest formæ personalissimæ Conc. Trident. requirentis subscriptionem propriæ manus Sanctissimi. p. 419. n. 68
 Subscriptionem propriæ manus Sanctissimi in supplicatione apposta, an comprehendatur commissio executoris in litteris postmodum expeditis lecta. p. 240. n. 1. cum seqq.
 Subscribens contenta omnia in scriptura duntaxat videtur approbare. p. 421. n. 15
 Subscribens censetur propriè, & virtualiter scribere omnia contenta in superiore scriptura. p. 422. n. 16
 Subscriptio virtualitè continet quicquid in corpore scripturæ continetur, omnia per subscribentem approbantur. *ibid.* n. 17
 Subscriptio cum qualitate aut limitatione non operatur ultra eam. *ibid.* n. 18
 Subscriptio simpliciter relata ad scripturam non comprehendit, quod in ea non apparet, nec continetur. *ibid.* n. 19
 Subscriptio limitata limitatum producit effectum, ita vt in scriptura contenta non limitata apotobata intelligantur. *ibid.* n. 20
 Subscriptio generalis, & non limitata comprehendit omnia in scriptura contenta, nec specialis expressio singulorum necessaria est. *ibid.* n. 26
 Subscriptio simplex, & generalis sufficit. p. 423. num. 27
 Subscriptionem non extendi ad ea, quæ in scriptura non leguntur, determinauit Rota. *ibid.* num. 33
 Subscriptio restricta ad superius expressa ultra non operatur. *ibid.* n. 34

Index Rerum,

Subscriptio propriæ manus in supplicatione ad rem petitam apposta non influit, nec determinat executoris dationem in supplicatione non contentam, nec petitam, quia illam non respicit. p.424.n.39

Subscriptio supplicationis rei petitæ in Senatu non attenditur, si executoris commissio seorsum data propria manu Sanctissimi non sit subscripta, quominus Ordinario causa remittatur, si eius prima petentiur instantia. ibid.n.40

Subscriptio propriæ manus Sanctissimi, cum in commissionibus non apponatur, sed in supplicatione tantum, quia petuntur, quomodo in Senatu sit probanda, ut impediatur remissio ad Ordinarium in prima instantia. p.425.n.1

Subscriptio propriæ manus Sanctissimi non egent commissiones in prima instantia missæ ad partes, cum sufficiat supplicationem, qua petuntur subscriptam esse, quo satisficit Trid. ibid.n.8

De subscriptione (quæ in commissione auocatoria non apponitur, nec apparet) impetrans debet docere in Senatu, per ipsam supplicationem subscriptam, ut commissio auocatoria in prima instantia possit prodelle & remissionem ad Ordinarium evitare. p.426.n.9

Subscriptio propriæ manus qualitas est formalis, & præcisa, qua fundatur commissio auocatoria in prima instantia. p.426.n.13. & seqq.

Subscriptio sollemnitas extrinseca (maximè consistens in facto) non præsumitur interuenisse. ibid.n.16. & seqq.

Subscriptio propriæ manus consistit in facto, & manufactura Sanctissimi, quod minimè præsumitur, nisi probetur. ibid.n.18. & seqq.

Subscriptio ampliori probatione adstringitur impetrans. p.427.n.24. & seqq.

Subscriptio per supplicationem originalem exhibendam in Senatu probari debet ab impetrante. ibid.n.27. & seqq.

Subscripta supplicatio erit exhibenda iudici de partibus coram quo oppositum fuit discrimen inter ipsam & litteras. p.428.n.34

Subscriptio originalis in Senatu Parisiensi fuit præsentata, coram quo fuerat exceptum, Bullas aliter cantare, quam in signatura continebatur, huiusque fidem datam fuisse in facti contingencia testatur Rebuffus. ibid.n.39

Cum subscriptio nulla legatur nec mentionetur in commissione auocatoria, per impetrantem ei insistentem, & allegantem probanda erit in Senatu. ibid.n.40

Hac subscriptione Reali in Senatu non apparente, causa in prima instantia Ordinario indubiè remittetur. p.429.n.51

Subscriptio si in litteris mentionetur, & negatur, quis eam probare tenetur, adstringaturque supplicationem subscriptam in Senatu præsentare. ibid.n.52

Vbi de differentia inter litteras ipsas (quibus Summus ipse Pontifex loquitur & asserit suam subscriptionem) & litteras monitoriales, & similes, in quibus iudex asserit subscriptionem. ibid.n.53

Subscriptio propriæ manus, an per exemplam

supplicationis subscriptæ in Senatu probata dicatur. p.430.n.1. cum seqq.

Subscripta supplicatio sufficit ad probandam qualitatem & circumstantiam gratiæ. p.431.n.14. & seqq.

Ex subscriptionis relatione facta per iudicem, vel Notarium in monitorialibus magna oritur etiam peritissimis confusio, ut credant, commissionem fuisse subscriptam manu Sanctissimi. p.435.n.1. cum seqq.

Subscriptionem simpliciter relatum in monitorialibus post insertas litteras gratiæ incaute aliqui referunt ad commissionem, cum non respiciat nisi ipsam gratiam quætaxat per Papam subscriptam. ibid.n.4

Subscriptionis relationi in monitorialibus clarè respicienti partem executionum, & commissionem factæ à iudice, an per Senatum danda sit fides, ut impediatur remissionem Ordinario? p.436.n.5

Negatiuè resoluitur. ibid.n.6. & seqq.

Subscriptionis qualitas qua fundatur commissio auocatoria in prima instantia, ante omnia probari debet. ibid.n.7

Subscriptioni, de qua per iudicis relationem in monitorialibus apparet, fides non datur in Senatu, quominus Ordinario causa remittatur. p.437.n.15

Subscriptio, quæ per relationem Notarij constat in monitorialibus, non impedit remissionem Ordinario per Senatum faciendam. ibid.n.16. & seqq.

Subscriptio propriæ manus Sanctiss. quæ per solam relationem Notarij in monitorialibus aliiuue similibus litteris apparet, fidem non facit in Senatu, quominus remittatur causa Ordinario. ibid.n.24

Subscriptio manu Sanctissimi non præferat effectus clausule (quam & quas) quibus in aliquo casu de iure priuata est. p.458.n.8

Subscripta si non sit executoris commissio, non potest hodie procedere in via ordinaria in prima instantia, etsi ex verbis gratiæ teneatur assumere partes iudicis, sed Ordinario causam remittit. p.491.n.64. & seqq.

Subscriptio propriæ manus Sanctissimi influit in iis omnibus quæ virtualiter in commissione de iure continentur. p.492.n.72

Subscriptio propriæ manus Sanctissimi vnicum, & solidum est signum eius voluntatis, ad cognoscendum, an velit auocare causam ab Ordinario, non aliud. ibid.n.74

Subscriptionis tenor insertus in monitorialibus fidem facit, secus si negetur à parte, quia tunc originalis debet exhiberi. pag.438. num.35. & seqq.

Subscriptionis modus, quo supplicatio subscriptur, eodem debet subscribi rescriptum ipsum manu Sanctissimi, ut remissio denegetur in Senatu. p.413.n.2

Non subscriptas commissiones manu Sanctissimi quantumvis in supplicatione subscripta in eo doceatur, Senatus non admittit. p.440.n.3. & seqq.

Declarationibus assertis distantibus per subscriptionem apponendam in sola supplicatione satisfieri formæ Trid. ut non authenticis Senatus fidem negat. p.441.n.9

Subscriptionem propriæ manus Sanctissimi opponendam in ipsis rescriptis ad partes

& Verborum.

missis expressè decreuit Conc. Trident. ibid. num.12

Subscriptio sola non sufficit ad auocandam primam instantiam à S. Inquisitione, sed aliæ conditiones necessariæ concurrere debent. p.473.n.93

Rescriptum mittendum ad partes subscribendum esse, non casualiter, sed prouidè decreuit Conc. Trident. ut certus sit Ordinarius de auocatione Papæ in prima instantia. p.442. num.14

Si per supplicationem subscriptam satisfieret formæ Trid. ingens damnum efficeretur etiam ipse impetrans cum cogatur de ea docere coram Ordinario, & Senatu. ibid.n.16

A Conc. Trid. quod claris verbis dissectit rescriptum auocatum subscribendum non est facile recedendum per declarationes, de quarum fide non constat. Contrarium dicentes. ibid.n.18

Declaratio quod per supplicationem subscriptam satisfiat formæ Trid. euidenter eiusdem verbis incongruit. p.443.n.27

Senatus verbis claris Conc. Trid. decernentis subscriptionem apponendam in rescriptis adheret, nec patitur ut rescripto auocatorio primæ instantiæ in quo subscriptio visibiliter non legitur. ibid.n.28

Motus proprij Gregor. XIII. clarè intellexit Conc. Trid. decernentem formam subscriptionis in rescriptis ad partes missis apponendam. p.444.n.29

Per supplicationem subscriptam propriæ manus Sanctissimi præsentatam in Senatu non euitat remissio ad Ordinarium in prima instantia. ibid.n.30

Monitoriales ad partes missas, quibus inseritur rescriptum auocatum subscriptionem manu Sanctissimi probant subscriptionem ad effectum euitandi remissionem Ordinario. ibid.n.32

Substantia. Vide Qualitas, Probatio, Accidentalit.

Successor. Vide Hæres, Commissio.

Successori in maioratu non nocet res iudicata contra prædecessorem obtenta, quando venit ex proprio iure, & ex causa diuersa à iure maioratus. p.164.n.12. & seqq.

Successor regulariter non impedit executionem sententiæ latæ contra suum Authorem, impedit tamen si succedat alio iure, quam hereditario, nisi fuerit citatus. ibid. n.14. & seqq.

Successor Ordinarius an constituatur in negligentiam per protestationes factas suo antecessori, ut terminet causam infra biennium? p.240.n.10

Successor eius, qui comprehendebatur sub clausula (omnèsque alios) & mortuus fuit re integra ante citationem, non potest commissionis eiusdem virtute citari, nec conueniri. p.283.n.12. & seqq.

Successorum aut heredum facta expressione in commissione ad hos semper trahitur. ibid. num.14

Commissio impetrata contra Prælatum etiam nomine proprio expressè extenditur ad successorem mortuo illo re integra in materia concernente Ecclesiam, aut dignitatem. ibid. num.16

Ad successorem singularem, eius contra quem fuit nominatim impetrata commissio non extenditur, nisi in tribus casibus. ibid.n.18

Primo nisi successor singularis scienter in vitium successerit. ibid.n.19

Secundò vbi successoris Author alienauit causam mutandi iudicium. ibid.n.20

Tertiò, quando contra successorem singularem noua alia emanauit commissio. ibidem num.21

Commissio ut sustineatur contra successores eius qui fuit expressè in ea nominatus, in casibus in quibus valent ipsi conueniri; debuit impetrari viuentem antecessore, non aliter. ibid.n.22. & seqq.

Commissio contra Prælatum, re integra, mortuum contra successorem in dignitate durat. p.284.n.27

Successor, vel hæres ut conuenire queat coram Iudice defuncti, & non suo, requiritur, quod iudicium contra defunctum fuerit per citationem præuentum. ibid. num.29. & seqq.

Ad successores & hæres vniuersales non trahitur commissio contra aliquem impetratam nominatim decedente re integra ante citationem. p.286.n.38. & seqq.

Contra quos retinetur in Senatu, & earum causa Ordinario remittitur. ibidem à num.42. & seqq.

Præuilegium per Episcopum concessum super exemptione, an valeat in præiudicium successorum. p.320.n.29

Successori Ordinarij ob cuius recusationem fuit impetrata commissio decedentis, vel recedentis, postmodum re integra, an sit remittenda causa, retenta commissione. p.338.n.1. cum seqq.

Ad successorem Ordinarij recusati statim deuoluitur iurisdictio cessante recusatione re integra post remotionem, aut mortem recusati, ex vi attractiua. p.340.n.25

Successori Ordinarij recusati remittit Senatus causam in prima instantia non Delegato, qui antecessum, vel recessum recusati commissio- ne sibi per recusantem impetrata non fuit vfus. p.342.n.48. & seqq.

Successor Iudex in iurisdictionem omnino tenetur adimplere Regium decretum violentiæ, etiam suo antecessori directum. p.148 num.4

Superstes, ut successor in causa tenetur adimplere Regium decretum Senatus (de otorgat y reponer) etiam decretum suo antecessori mortuo, vel absenti. p.149.n.8

Qui si reponere recuset, secunda iussio per Senatum expeditur in ipsum. ibid.n.9

Successor in re alio iure, quam iure prædecessoris non tenetur ad id, ad quod is tenebatur. p.155.n.82

Successor in re per iuris translationem tenetur stare conductioni per antecessorem factæ, secus si succedat per priuationem, & executionem iuris. ibid.n.83

Successor per priuationem ex eo non tenetur stare conductioni, quia extincta fuit conductione, licet successor sit. ibid.n.87

Ordinarius, cui sit per Senatum litterarum remissio, licet non sit successor in iurisdictione executoris mortui, vel absentis, est

Index Rerum,

raten successor in eadem re, & cognitione. ibid. n. 86

Sumptum, seu transumptum. Vide *Scriptura, littera.*

Sumptum ex supplicatione subscripta originali fidem facit ad probandum per quam signaturam fuerint litteræ expeditæ, an per *fiat*, an per *concessum*. p. 432. n. 21

Sumptum supplicationis originalis probatio sufficiens est ad detegendos defectus litterarum ex ea sumptarum. ibid. n. 22

Sumpto scripturæ regulariter in iudicio fides non datur. ibid. n. 23

Sumptum solemniter, & cum iuris requisitis factum legitime probat. p. 433. n. 24

Sumpto supplicationis subscriptæ solemniter transumpto, integra fides in Senatu danda ad effectum impediendi remissionem Ordinario. ibid. n. 25

Sumptum de registro supplicationum non probat substantiam gratiæ, cum ad id litterarum expeditio sit necessaria probat tamen qualitates eiusdem. ibid. n. 27

Sumptum de registro supplicationum fidem facit, postquam litteræ sunt expeditæ, & impensæ solutæ. ibid. n. 28

Sumptum de registro litterarum in vim consistorialium fidem facit. ibid. n. 30

Sumptum de registro Bullarum fidem non facit extra Curiam Romanam, imò nec in Hispania admittitur. ibid. n. 31

Sumptum supplicationis subscriptæ, ne in Senatu redargui possit, quomodo corroborandum. ibid. n. 32

Sumptus. Vide *Lis.*

Sumptibus & vexationibus partium consulere (cum Reipublicæ intersit) semper enixe præ oculis habuere iura Pontificia, & civilia, quæ recensentur. p. 212. n. 14

Sumptibus litium subditos subleuare ad præcipuum Reipublicæ regimen expectat. ibid. num. 17

Superior.

Superior potest petere remissionem Vassalli prorogantis alterius iurisdictionem, ibidem num. 33

Superior aditus in prima instantia ob negligentiam Ordinarii non terminant causam infra biennium eam assumit in eodem statu, non nouam incipit. p. 239. n. 3

Superfedere, Suspendere.

In superfedente in executione rescriptum Papæ non requiritur iurisdictione, sed iusta causa. p. 18. num. 159

Suspenduntur interim aliquot litteræ dum Summus Pontifex instructus de damno publicæ utilitatis, aliud censeat. p. 61. n. 6

Multi iura Canonica, & civilia grato animo ferunt suspensionem litterarum suggestionibus obtenturam in damnum Reipublicæ. ibid. n. 7

Multi iura permittunt suspendi litterarum executionem legitima existente causa ad effectum rescribendi Principi. pag. 62. num. 13. & seqq.

Suspendenda est mandati Principis executio, si timeatur ex ea maius damnum, quam ex dilatione. p. 63. n. 20

Commisarius non suspendens executionem rescripti notoriam continentis iniustitiam ad

effectum rescribendi, an puniatur pena ordinaria. ibid. n. 22. remissio.

Suspendenda est rescriptorum executio, donec de inconuenientiis, aut periculo Princeps informatus, vel reuocet, vel secundam mittat iustionem. ibid. n. 23

Iusta causa suspendendi rescriptum ubi adest, illius censura non incurritur. p. 64. n. 25

Iura permittentia superfedere in litterarum executione, ad effectum rescribendi, & expectandi secundam iustionem nullam faciunt mentionem de tertia. p. 70. n. 19

Suspenditur litterarum executio, quando ex iusta causa, quæ facit præsumere extortam voluntatem Principis, quod dicitur donec de eius libera voluntate appareat. ibidem num. 20

Superfedendum erit in rescripto etiam habente clausulam (non obstante scandalo) ad effectum rescribendi Principi. p. 72. num. 36. & seqq.

Superfedendum est in litterarum executione ob damnum publicum. p. 91. n. 61. & seqq.

Suspendendæ sunt litteræ contra ius tertij impetratæ, velut contra ius naturale obtentæ. p. 104. n. 40

Executor non suspendens executionem litterarum contra ius naturale, an debeat puniri. ibid. n. 41. & seqq.

Suspendi executionem rescripti in gratia tertij præiudicium obientum Papa tollerat. ibid. num. 43

Suspenduntur litteræ Apostolicæ in præiudicium iuris tertij, supplicatione reuerenter, & cum causarum expressione interposita. p. 105. n. 58

Contra mandatum Principis venire non dicitur, qui pro maiore utilitate, & honore Principis, aut Papæ illud suspendit. ibidem num. 59

Suspenditur litterarum executio quoties ex ea maius timeatur damnum, quam ex dilatione. ibid. n. 60

In executione rescripti superfedendum continentis notabile præiudicium. p. 106. num. 67. & seqq.

Ad superfedendum in executione litterarum facultas data non in susceptione consistit, sed in damno publicæ utilitatis, tamen si litteræ validæ sint iure iure. p. 111. n. 12. 13. & seqq.

Ad suspendendum in executione, & supplicandum à litteris Apostolicarum iura solum considerantur utilitatem publicam. ibidem num. 17

Iura plura ponderantur, quæ dum disponunt circa suspensionem executionis litterarum nituntur causæ vniuersali damni publici. p. 119. n. 25. & seqq.

Causæ examen quænam legitima sit ad suspendendam executionem litterarum arbitrio prudentis viri relinquunt iura. ibid. num. 26. & seqq.

Iura quibus nititur retentionis recursus duntaxat dant facultatem superfedendi in executione litterarum non reponendi iam factam. p. 131. n. 36. & seqq.

Remedium datum ad superfedendum nequit verificari in re iam gesta. ibid. n. 37

Executor postquam semel rescriptum Papæ super

& Verborum.

per inconuenientis litterarum, tenetur superfedere in executione, & expectare responsum suæ consultationis. p. 138. n. 84

Causæ omnes illæ, quæ legitime sunt ad retentionem litterarum Apostolicarum ardeant executorem superfedere in eorum executione. p. 139. n. 93. & seqq.

Superfedere tenetur executor ubi adest nullitas notoria, licet aliis non possit labefactare sententiam superioris. ibid. n. 96

A Iudice procedente, quando superfedere tenetur legitime appellatur, & vim facere discernit Senatus. ibid. n. 97. & seqq.

Remedio retentionis, & querelæ violentiæ intentatis ab vtraque parte, quale suspendendum. p. 162. n. 28. & seqq.

Superfedendum erit in Senatu in retentionis articulo, donec causa retentionis examinetur, & de retentione. ibid. n. 29

Remedia retentionis & querelæ violentiæ quomodolibet intententur siue ab vna parte, siue ab vtraque, siue simul, siue successiuè, semper in articulo violentiæ superfedendum quousque retentio examinetur. ibid. num. 37

Superfedendum est omnino in causa principali, probata reuocationis causa coram Ordinario. p. 2. n. 2

Superfedens in litterarum executione ad effectum rescribendi damna ex ea oriunda dicitur sentire Principi. p. 3. n. 2

Facultas in commissione data ad superfedendum in executione litterarum Apostolicarum operatur etiam executione iam facta nulliter tamen, & ardentè. p. 38. n. 87

Superfedere in executione litterarum Apostolicarum donec Papa consulatur, est leuissimi præiudicij temporalis, non perpetui, nec irreparabile. p. 197. n. 91. cum seqq.

Suspensum, Sufpicio. Vide *Recusatio.*

Suspensionis, aut timoris causa verificanda, vel ex alia honesta potest in Curia causa committi in prima instantia ex constitutione Leonis. p. 211. n. 11

Suspensio existente ubi colligans est Episcopus causa per Sedem Apostolicam committitur viciniori. p. 225. n. 24

Colligans cum Episcopo in causa suæ Ecclesiæ cautus sit, ut à principio eum dicat suspensum, nam postea semel tacite per actus gestos eorum eo videtur in eum consentire, & amplius ex ea causa illum suspectum nequit allegare. ibid. n. 25

Suspensionis causa cessante cessat suspensio. p. 339. n. 13. cum seqq. declarata ut in n. 16

Supplicatio secunda. Vide *Iussio, Supplicatio.*

Supplicatio. Vide *Signatura, Commissio, Papa, Auocatio.*

Litteræ Apostolicæ hoc tantum licito sine retinentur, ut supplicetur Papæ certis informandis. p. 39. n. 59

Prælati, & Capituli Hispaniæ exhortantur à legibus Regiis, ut supplicent à litteris, quæ offendant publicæ utilitati, etiam spiritali, illaque ad Senatum mittant. ibid. n. 60

Retentionem litteræ. Apostol. in cap. 14. Bullæ Cæne expressè permissam esse (supplicatione præmissa) plurimi recensentur DD. id firmantes. ibid. n. 61. & seqq.

Impedientes litteræ executionem prætextu informandi, & supplicandi Pontificem, & supplicationem prosequendi non incurunt censuras Bullæ Cæne. ibidem num. 63. & 64.

Supplicari in Bullarum retentione permittit Bulla Cæne, sub prætextu probabili violentiæ. p. 40. n. 70

Si supplicationes prosequantur illegitime, quorum interest. ibid. n. 71. & 72

Papa contentari solet vna generali alteratione supplicationum à litteris suis. ibidem num. 73

Supplicationum singularium informatio foret Papæ in grauissimis occupato valde molesta. ibid. n. 74

Et foret graue damnum partibus ipsi. ibidem num. 75

Supplicationes à litteris Apostolicis per partes interpositas, vel per Senatum interponere iubentem Regius Fiscalis suis prosequi, aut Regis expensis non adstringitur. p. 42. num. 82

Senatus ubi reperit causam legitimam retinendi litteras in eodem decreto simul solet in quibusdam casibus iubere, ut pars, cuius interest, supplicet Sanctissimum. ibid. num. 83

Bulla Cæne eo solo contentatur, ut Rex supplicet à litteris, vel supplicare faciat. ibidem num. 84

Supplicatio quatenus arguit humilitatem, & reuerentiam, est Regalia S. Apost. p. 5. à num. 1. & seqq.

Supplicationem prosequi coram Sanctissimo in priuatis negotiis non Regi, sed parti cuius interest, incumbit. p. 43. n. 88

Supplicationis prosequendæ obligatio videtur cessare, litteris ab imperante defectis ob legitimam retentionis causam. ibid. num. 90

Supplicans à litteris Apostolicis nullo termino est adstrictus ad supplicationem prosequendam. ibid. n. 92

Supplicante parte citata, & non comparente secunda iussio obtenta obtinetur in Senatu. ibid. n. 94

Ob supplicationem non prosequutam per opprobrium interpositam recursus retentionis litterarum præcedens non redditur illicitus. ibid. n. 95

Supplicationes per sancta Legatum per annos refert Rex Pontifici. p. 44. n. 100

Supplicari licet à lege etiam Pontificia ex iusta causa, quando moribus alicuius Prouinciæ non conuenit. p. 50. n. 150. & seqq.

Supplicari potest à lege Pontificia per Regnum illud cuius moribus inconuenit. ibid. n. 152. & seqq.

Supplicatio à lege Pontificia suspendit interim eius effectum. ibid. n. 153. & seqq.

Fas est populi communi consensu suspendere legis effectum animo supplicandi Principem. ibid. n. 157

A motu proprio Pij V. de censibus in Hispania non recepto ad Papam fuit supplicatum numine

Index Rerum,

nomine Regis. p. 51. n. 159
 A breui Pij V. de iterum examinandis Religiosis semel approbatis ad confessionis Sacramentum ob scandalum inde ortum in Ecclesia, supplicauit Philippus II. ibidem num. 162
 Quod ob id Gregorius XIII. postea reformauit. ibid.
 A Bulla Cœnæ in capitibus tangentibus Regaliam protectionis vi oppressorum magis ex reuerentia ees supplicauit. ibidem numero 162
 Supplicatio à Bulla Cœnæ suspendit eius effectum, ita ut licet Rex recorsu vtatur. ibid. num. 163
 A Bulla Cœnæ pro maiori cautela & Regis Regaliæ securitate humiliter fuit supplicatum. ibid. n. 165
 Retentionem postulare non debet fiscalis animo impediendi executionem; sed supplicandi Sanctissimum, vt instructus provideat, quod magis Reipublicæ Ecclesiasticæ conueniat. p. 69. n. 12
 Si Papa informatus secundam mittat iussionem posse secundo supplicari, & iterum suspendi executionem donec tertia accedat iussio, firmat Henricus. ibid. n. 15
 Si in secunda iussione nonum aliquod grauamen addatur ex falsa informatione; admitti posse tertiam supplicationem in re graui, asserit Henricus. ibid. n. 16
 Supplicatione à litteris interposita legitime, & cum partis citatione, secunda iussio à Papa obtemperata regulariter obtemperanda in Senatu. p. 70. n. 18
 Impetrans (cuius litteræ in Senatu fuerunt retentæ) si secundam iussionem obtineat non citato supplicante, adhuc in Senatu retinendam. ibid. n. 23. & seqq.
 Supplicari posse Sanctissimum semel, & iterum, quando litteræ continent damnum Reipublicæ spiritualis, aut temporalis, & scandalum timeatur. pag. 71. num. 33. & seqq.
 Supplicari iterum Sanctissimum posse à secunda, vel vltiori iussione in derogationem iuris strangerij ob vniuersale scandalum. ibid. num. 44
 Supplicatio est actus humilitatis. pagina 74. num. 53
 Supplicationi, & informationi Senatus ob eius grauitatem sibi notam Pontifex acquiescit. ibid. n. 54. & seqq.
 Supplicari potest à lege, quæ non conuenit utilitati publicæ. p. 91. n. 62
 Supplicari licet à constitutionibus maxime Pontificalibus eò quod non conueniunt moribus vetustis Regni. p. 95. n. 59
 Supplicare Clerico licet à litteris quibus ius suum ad beneficium tollitur, vt melius informatus Papa illas reformet. pagina 105. num. 53
 Et hanc supplicationem non admittens Papa, peccat. ibid. n. 54
 Ad Papam paciscentem cum Clero de præstanda certa summa nomine decimæ si aliquem postea eximat à solutione, potest Clerus supplicare. ibid. n. 55. & 56
 Supplicari potest ad Papam à litteris in præ-

indiciu tertij, qui si non admittat peccat. ibid. n. 57
 Supplicatione reuenter, & cum causarum expresse interposita suspendantur litteræ Apostolicæ in præiudicium iuris tertij. ibid. num. 58
 Ad supplicandum & superlegendum in executione litterarum Apostolicarum iura solum considerantur utilitatem publicam. p. 110. n. 17. & seqq.
 Partibus non Regi principaliter incumbit à litteris supplicare ad Sanctissimum, & supplicationem prosequi. pag. 170. num. 3. & seqq.
 Supplicatio secunda con las mil y quinientas, non admittitur in causis retentionis litterarum Apostolicarum decisus in Consilio Supremo, aut Chancellariis Regiis. p. 157. num. 89
 Supplicatum stat in Hispania à constitutione Gregorij XIII. ob plures rationes & damna. p. 265. n. 39
 Supplicationes omnes, quæ per Datarium expediuntur, subscribuntur manu Sanctissimi. p. 413. n. 3
 Supplicatio omnis duas continet partes, prima continet quod petitur, secunda absolutionis petitionem ad effectum dumtaxat consequendi gratiam, & clausulas non obtinens. ibid. num. 3
 Supplicatio porrigitur Datario, & reuidentur à quibusdam, qua apponitur summarium contentorum referendum Sanctissimo per Datarium tempore subscriptionis. ibid. num. 4
 Supplicationis secundam partem quomodo subscribat Papa, & quo in loco. ibidem num. 9
 Supplicatio continens materiam iustitiæ, & contentiose iurisdictionis, qua formula per Sanctissimum subscribitur. ibid. n. 10
 Supplicationis primam partem qua formula subscribat Sanctissimus. p. 414. n. 15
 Supplicationes omnes subscribit Prælati habens facultatem à Papa, exceptis quæ immediate expediuntur per Datarium, & quales hæc sunt. p. 415. n. 25. & seqq.
 Supplicationem impertinentem & indignam qualiter reiciat Prælati. ibid. n. 30
 Sub supplicationis subscriptione nullatenus comprehenditur commissio executoris ad gratiam seorsum, & postea data. p. 416. n. 35
 Per supplicationem postulat commissio petita à Sanctissimo, quæ etiam dicitur supplicatio. ibid. n. 36
 Supplicatio & commissio inter se habentur, sicut genus, & species, genus namque est supplicatio, & commissio sub suo genere inclusa. p. 420. n. 2
 Supplicatio continet meram gratiam, commissio ad eius executionem continet iustitiam. ibid. n. 3
 Supplicatio habet duas partes, prima continet rem petitam, secunda absolutionem & non obtinens. p. 421. n. 10
 In supplicatione nullatenus continetur executoris petitio. ibid. n. 11
 Post supplicationem subscriptam à Papa hoc est gratiam concessam impetrans, si vult petit

& Verborum.

petit executorem, & illi commissionem. ibid. num. 12
 Supplicatio est nomen genericum complectens sub se omnes supplicationis species. p. 423. num. 37
 Ex supplicatione subscripta manu Papæ, alteriusve signaturam habentis, commissiones (quæ ad partes mittuntur) fabricantur per officiales. pagina 425. num. 2. cum seqq.
 Supplicatio sola subscribitur, non commissio missa ad partes, prout declarauit S. Congregatio. ibid. n. 8
 Ex supplicatione originali debet impetrans probare in Senatu subscriptionem. p. 427. n. 27. & seqq.
 Supplicatio præsentari debet in iudicio, si inteream, & litteras desuper fabricatas allegatur differentia. ibid. n. 28. & seqq.
 Inter supplicationem subscriptam manu Sanctissimi & litteras desuper confectas, vbi allegatur discrimen, recurrendum est ad ipsam subscriptionem, & signaturam. p. 428. num. 41
 Ex supplicationis subscriptæ inspectione, & lectura colligitur quid contineat ad quam tanquam ad matricem recurritur pro discrimine litterarum. ibid. n. 42
 Supplicatio signata attenditur, licet aliter litteræ per officiales scribantur, qui non possunt supplicanti præiudicium inferre. ibidem num. 43
 Supplicatio quoad effectum surreptionis potius attenditur, quam litteræ expeditæ. ibid. num. 45
 Et ob id recurritur ad illam tanquam ad matricem. p. 429. n. 46. & seqq.
 Ad supplicationem sicut ad matricem recurritur pro discordia litterarum, nec expeditores eam possunt gratiam alterare, nec ius impetranti questum tollere. ibid. num. 48
 Supplicatio subscripta postquam est registrata litterisque confectis facillime Curiales attententi originaleman nanciscuntur ab officiali, soluto vno argento. ibid. n. 50
 Supplicationis subscriptæ exemplum, an probet in Senatu subscriptionem manus Sanctissimi. p. 430. n. 1. cum seqq.
 Supplicatio originalis subscripta & signata, in iudicio nullam fidem facit, nec aliquam probationem inducit. ibid. n. 2
 In supplicatione facilius falsitas committitur, quam in litteris expeditis. ibid. n. 3
 In supplicatione originali probanda mille etiam testes adhiberi nullam fidem faciunt. p. 431. n. 7
 Supplicatio subscripta non sufficit ad probandam gratiæ substantiam, sed litteræ desuper expeditæ illam probant. ibid. n. 13
 Secus ad probandas circumstantias, & qualitates eiusdem. ibid. n. 14. & seqq.
 Ad supplicationem subscriptam, seu signaturam recurritur, tanquam ad matricem, & protocolum. ibid. n. 15. & seqq.
 Ex supplicatione signata, quæ est matricem, & protocolum non agitur in iudicio ad substantiam gratiæ, tamen ad eius circumstantias, & qualitates, seu ad probandum defectum litterarum, fidem facit. p. 432. n. 19

Supplicatio etsi non probet substantiam gratiæ, sed qualitates eiusdem, pariter & per testes hæc probari potest. ibid. n. 20
 Supplicationem originalem subscriptam si exhibeat impetrans in Senatu; causa tamen ad mouendum Sanctissimum expressa falsa detegatur in Senatu; an eius commissio sit retinenda, & causa Ordinario remittenda. p. 434. num. 14
 In supplicatione, qua impetratur beneficium nullatenus petitur commissio executoris, nec mentionatur; sed post gratiam factam postulat ab impetrante si voluerit. p. 435. num. 3
 Supplicatio subscripta præsentata coram Delegato, & incerta per Notarium de verbo ad verbum in monitorialibus ex decreto iudicis fidem facit in Senatu. p. 437. num. 25. & seqq.
 Supplicationis subscriptæ tenor incertus in monitorialibus absque citatione rei citandi, illum arctat & sufficit, vt in Senatu impediatur remissio Ordinario. p. 438. n. 35
 Nisi comparens contradicat; quia tunc originalis supplicatio exhiberi debet. p. 439. n. 37
 Supplicationem à priuato emissam Regi non incumbit prosequi ex Bulla Cœnæ, sed suam. p. 441. n. 86. & seqq.
 Supplicatio & appellatio à pari procedunt; nisi in casibus in quibus in iure reperitur expressa sententia. ibid. n. 24
 Et qualis sit differentia. ibid. remissio.
 Sepe supplicare à Pontificis litteris detrimendum Reipublicæ inferentibus, licet p. 76. n. 74. & à n. 70. cum seqq.
 Eodem modo quo supplicatio subscripta à Sanctissimo debet receptum apparere subscriptum in Senatu. p. 443. n. 2
 Supplicatio ad Papam, humilitatis; & reuerentiæ indicia ostentat potentiam Superiorem Maiestatis S. A. quam hac Regalia priuare velle non est verisimile. pag. 37. num. 201
 Supplicatio subscripta manu Sanctissimi exhibita in Senatu, tunc probat auocationem in prima instantia supposita fide, & vera existentia declarationum Cardinalium. p. 440. num. 1
 Declarationes Cardinalium asserentes sufficere supplicationem subscriptam, vt auocatio verè probetur, referuntur. ibid. n. 2
 Senatus non admittit commissiones non subscriptas manu Sanctissimi quantumuis de supplicatione subscripta in eo doceatur. ibid. n. 3. & seqq.
 Declarationes asserere quibus dicitur sufficere supplicationem, qua petitur auocatio in prima instantia subscriptam ex multis suppositam ostenditur. p. 441. n. 7. & seqq.
 Declarationibus asserentibus diuersis pro subscriptione apponendam in sola supplicatione non satisfieri formæ Tridentinæ, vit non authenticis Senatus fidem negat. ibid. num. 9
 Inter supplicationem præsentatam Papæ, & receptum desuper confectum missam ad partes magna datur differentia. ibid. n. 13
 Si per supplicationem subscriptam satisfieret formæ Tridentinæ, ingens damnum efficeretur etiam ipse impetrans cum cogatur

Index Rerum,

de ea docere coram Ordinario, & Senatu. p. 449. num. 16
 Declaratio quod per supplicationem subscriptam satisfiat formæ Tridentinæ, euidenter eiusdem verbis incongruit. ibidem numero 27
Surreptio, Surrept.
 Surreptio simplex an sit sufficiens ad litteras retinendas in Senatu, magna semper fuit inter Senatores, & aduocatos dissentio. p. 108. num. 1. cum seq.
 Surreptionem simplicem sufficere ad Bullarum retentionem in Senatu, nonnulla iura insinuant, ibid. num. 2
 Ob surreptionem retineri litteras in Senatu qui Doctores innuant, recensetur. ibid. à n. 4. vsque ad 9. declaratur, pag. 112. num. 28. & seqq.
 Surreptionem simplicem non sufficere, nec esse subiectum habile ad retentionem litterarum veritas ostenditur, pag. 109. num. 10. & seqq.
 Facultas à iure data ad supersedendum in executione litterarum non consistit in surreptione, sed in damno publicæ utilitatis, & si litteræ valide sint iure, ibid. num. 12. & 13
 Surrepticia etiam litteræ non sint retinentur, ne exequantur, vbi legitima causa adest. p. 110. num. 19. & 20
 Absurdum est fundare retentionem Bullarum in simplici surreptione, cessante qualitate publici damni, cum ad illius cognitionem Senatus egeret iurisdictione, pag. 111. n. 24. & à num. 21
 De surreptione simplici vbi agitatur cum tractetur de vitibus tituli, eiusque validitate, aut nullitate, causa iam foret merè spiritualis, cuius Senatus etiam incidenter esset incapax. num. 25. & seqq.
 Doctores, qui in retentione Bullarum de surreptione mentionem faciunt, non loquuntur simpliciter, sed adhibita qualitate damni publici. pag. 112. n. 28. & à num. 34
 Surreptio ob non factam narrationem beneficij obtenti vergit in damnum Reipublicæ Ecclesiasticæ, & publici regiminis, & scandalum cæterorum, & ob ea retinentur litteræ. p. 113. n. 35
 Surreptionem simplicem litterarum non agnoscat Author prolegitima causa retentionis, num. 122
 Surreptio litterarum inflaens in damnum publicum Regis, aut Regni aut Reipublicæ, & regiminis Ecclesiasticæ legitima causa est ad retentionem earum. p. 477. n. 123
 Surreptio includitur in litteris, quæ tangunt damnum publicum, de quo non fuit facta relatio Papæ. p. 112. num. 29
 Cerola loquens de surreptione in Bullarum retentione declaratur. ibid. num. 31
 Bonacina etiam. num. 32
 Surreptio simplicis absque qualitate publicæ utilitatis non est subiectum habile ad retentionem Bullarum per Senatum discernendam, nec postulandam. ibid. n. 33
 Doctores, qui in retentione Bullarum mentionem faciunt de surreptione explicantur de

ea, quæ tangit damnum publicum non tamen inde inferendum ad simplicem surreptionem. pag. 113. num. 34. & seq.
 Diuina assertio circa surreptionem litterarum, & falsitatem ad Ecclesiasticum Indicem pertinere late explicatur, pag. 114. à numero. 40. & sequentibus, vsque ad numerum. 44.
 Super surreptione, falsitate, & dolo litterarum Apostol. commissio impetrata in prima instantia retinetur in Senatu, remissa causa Ordinario cognoscenda. pag. 359. numero 22
 Nisi aliter de voluntate Papæ auocare volentis causam ab Ordinario appareat, & hoc per subscriptionem propriæ manus non aliter. p. 300. n. 23
 Surreptio sola non sufficit ad retentionem litterarum impediendam, nisi alia causa publica concurrat. pag. 109. n. 10
 Surreptio simplex litterarum Apostolicæ non impedit Regium exequatur in Regno Sicilia, sed remittitur executori illarum, vt de ea cognoscat. pag. 113. num. 34
 Rescriptum impetratum in qualibet instantia pertinente ad Inquisitionem Hispanam surreptitum declaratur Pontifices, pag. 472. num. 83
 Nisi ad eius executionem, & impetrationem accedat consensus Regis Catholici, ibidem.
 Sixtus V. tales litteras esse surrepticias deficientes consensu Regis, declarauit, & dat iurisdictionem Inquisitioni Generali super examine librorum. p. 473. num. 93. & 94
Suspensio, Suspendere. Vide Supersedere, Articulus, Preiudiciale, Retentio, Violentia.
 Suspendenda erit executio litterarum Apostolicæ in præiudicium S. Inquisitionis expeditarum. pag. 33. num. 10
 Litterarum Apostolicarum executio suspendenda erit cum debita reuerentia, & secunda iussio expectanda. ibid. num. 11
 Qui iuste suspendit executionem litterarum, verè obtemperat. p. 74. n. 53
 Suspenduntur censura litterarum earum executione ob scandalum suspensa. p. 79. n. 18
 Non suspenditur lis inter aliquos mora per comparitionem tertij exclusiue, sed imò inter priores colligantes prosequitur, & sortum inter omnes tractatur iue ius tertij. p. 300. n. 10. & seqq.
 Dum in Senatu disceptatur an monitoriales in prima instantia emanare percuciant Tridentinæ principalis causa suspendi debet, & conquelescat. p. 346. n. 11
 Dum disceptatur super eo, in quo terminus fuit appositus, iste non currit, sed suspensus manet. ibid. num. 22
 Suspensio litterarum Apostolicarum, si à Sede Apostolicæ, expectaretur de nibilo prodesset, cum non nisi iam illata violentia, & scandalo ruente accedere ad Hispaniam possit. p. 24. num. 5
 Quando ius posterius confundit aliud secum concurrentes, si illud est temporale, non operatur confusionem perpetuam, sed temporalem suspensionem. pag. 154. num. 69
Tabella

& Verborum.

T

Tabellio. Vide Notarius, Instrumentum, Assertio.

TAbellioni non creditur nisi in eo, de quo ipse rogatus fuit. p. 171. n. 36
 Tabelliones laici intimantes aut interuenientes in executione litterarum Apostolicarum contrauentum priuilegijs, & consuetudinibus horum Regnorum, nec non procuratores mortis pena plectuntur, & amissione bonorum. p. 374. à n. 62
 Ceteri verò laici amittunt bona, persona autem Regis mercede sunt affectæ. ibid.

Tacitum. Vide Expressum, Auocatio.

Tacitum non potest plus operari, quam expressum, cum quo datur æqualitas tantum. p. 457. n. 8. & seqq.

Temporale, Tempus. Vide Impedimentum, Inhibitio.

Tempus tantum restituendum impedito quantum per impedimentum fuit ablatum, p. 186. num. 17
 Tempus totum, quod datur impedimentum suppletur impedito, quod non computatur in termino. ibid. n. 20
 Temporale sui natura operari perpetuum est contra subitantiã actus, p. 251. numer. 10. & seqq.
 Tempus præsumsum non percutiens, probatio non releuat. p. 321. n. 41

Tenor.

Tenor supplicationis subscriptæ & præsentatæ coram Delegato, & eius mandato insertus de verbo ad verbum in monitorialibus, etiam parte non citata fidem facit, ad effectum arctandi citandum, & vt certus sit de iurisdictione Delegati. p. 438. n. 28
 Tenor commissionis insertus de verbo ad verbum in monitorialibus arctat citatum ad comparandum, etiam ad insertionem non citatur. ibid. n. 29
 Tenor commissionis insertus in monitorialibus sufficit, nec est necesse transmittere ipsam originale. ibid. n. 30
 Intellege quoad effectum comparandi coram Delegato, non autem respondendi in principali negotio, quia reo opponenti debet ante omnia originalis exhiberi commissio. ibid. n. 31. & seqq.
 Tenor subscriptæ commissionis propria manu Sanctissimi insertus in monitorialibus non facit fidem si postmodum à parte negetur, quouique supplicatio subscripta exhibeatur. p. 439. à n. 36. & seqq.

Terminus. Vide Tempus, Impedimentum.

Termino nullo adstringitur supplicans à litteris retentis ad proseguendam supplicationem. p. 43. n. 92
 Terminus antiquos à partibus nostris constitutos transgredi non licet. p. 93. n. 1. & seqq.

Verba limitatiuè apposita habent inducere terminum quem non licet transgredi. p. 132. n. 39
 Termino & dilationi semel obtenta nequit quis in præiudicium alterius renuntiare. pag. 177. num. 76
 Terminorum publicorum affixio & diuisio est de Principi reseruatæ. p. 180. n. 8. & 9
 Terminus ad publicandum litteras resignationis non currit, dum in Senatu durat examen retentionis earum petita. p. 185. n. 3. & seqq.
 Terminus non currit propter recursum ad Regem per viam violentiæ tollendæ declarauit Rota. ibid. n. 7
 Terminus aliquis à iure vel iudice assignatus partibus non currit sed suspenditur toto tempore, quo durat recursum ad Regem, ibid. n. 8
 Terminus suspenditur dum non cessant lites & molestiæ. ibid. n. 10. & seqq.
 Terminus suspenditur molestia siue iudicialis, siue extraiudicialis sit, siue de facto. p. 186. n. 12. & 13. & seqq.
 Terminus non currit per introductionem causæ in consistorium Principis. ibid. n. 15
 Terminus causæ principalis non currit durante questione nullitatis sententiæ, & de limitationibus. ibid. n. 23. & seqq.
 Terminus non currit dum disceptatur super defensione appellationis. p. 187. n. 27
 Dum disceptatur de eo, super quo terminus est appositus, non currit. ibid. n. 28. & p. 346. n. 21. & 22
 Terminus ad publicandas Bullarum resignationes non currit durante in Senatu examine earum an sint, vel non retinendæ. ibid. n. 29
 Terminus assignatus ad causam terminandam lapsus non officit Iudici ulterius prosequenti, si ob subterfugia partium labantur. p. 239. num. 6. & 7
 A Iudice tamen erit probandum non sua culpa labi terminum contigisse. ibid. n. 7
 Commissio, cuius virtute quis citatur, vt intra terminum compareat, si intra illum decedat, extinguitur. p. 290. n. 89
 Terminus ad comparandum non currit citando, aut citato, contentus in monitorialibus dum in Senatu disceptatur, an percuciant Tridentinæ. p. 346. n. 23
 Dum disceptatur an articulus sit admittendus, vel possessiones vel non, & an illis sit respondendum terminus ad probandum non currit. p. 187. n. 27
 Termino præfixo appellanti ad impetrandum transacto, res definit esse integra, & ius aduersario quantum æquale ad præueniendam, & præoccupandam impetrationem super appellatione. ibid. n. 28

Tertia, Tertia appellatio. Vide Res iudicata, Surreptio, Senemia.

Tertius. Vide Status, Commissio, Comparatio, Contradictor.

Tertius conquestus in Senatu de præiudicio executionis litterarum ad quam fuit citatus non vitur remedio retentionis, sed appellationis ab excessu, & ob non delationem Senatus additur per viam violentiæ. pag. 107. num. 70

Tertij causa comparentis coram Delegato
 HHh aut

Index Rerum,

- aut Iudice appellationis lite inter alios pendente an sit per Senatum Ordinatio remittenda. p.299.n.1. cum seqq.
- Tertius lite pendente comparet vno ex duobus modis, excludendo principales litigantes, aut alterum coadiuuando. ibid.n.2
- Tertij exclusiōnis persona diuersa est à colligantibus, cuius ius separatim tractatur, noua instantia, nouoque & diuerso iudicio eget, nec tenetur litem, cui opponitur in eodem statu assumere. ibid.n.3
- Tertius excludendo litigantes ex commissione potest aliam impetrare, vt in prima instantia contra eodē litigantes lis noua incipiatur. ibid.n.4
- Tertius exclusiue ad litigantes volens commissionem impetrare, vt cum eo lis incipiat in prima instantia, tenetur hoc in commissione exprimere. ibid.n.5
- Ius nouum & diuersum ab eo quod in iudicium agitatur, nouiter per tertium excludendum deductum noua indiget cognitione, sed instantia Ordinatio remittenda. p.300.n.6
- Tertij ius comparantis exclusiue independentem habetur à iure iam litigantium, cui inter istos acta, & res iudicata non nocent, nec profunt. ibid.n.9
- Per comparationem exclusiue non suspenditur prioris litis cursus, sed imò inter priores colligantes proseguitur, & seorsum inter omnes tractatur tertij ius. ibid.n.10
- Tertij ius & prioris actoris seorsum tractatur, & qui eorum prius rem indicatam obtinet ab altero impeditur non in executione, præstia tamen reo cautione per primum victorem, ibid.n.11. cum seqq.
- Baldi opinio asserentis per tertij exclusiue comparationem suspendi cursum litis ad prioris actoris petitionem refertur. ibidem numero 12
- Couarruu. contra Bald. vno momento suspendi prioris litis cursum per tertij comparationem, affirmans defenditur. pag. 301. num. 13, & seqq.
- Vincen. de Franchis opinionem Couarru. sequitur, & verum restituit intellectum à dict. l. is à quo, ff. de rei vindicat. ibidem num. 14
- In Regio Collaterali Consilio decisum ex opinione Couarruu. contra Fiscum se vt tertium opponentem exclusiue ad colligantes, & petentem suspendi eorum litis cursum. ibid. n. 15. & seqq.
- Tertius non possidens comparans pro suo interesse non impedit expeditionem litis, nec executionem sententiæ, cum sua non interfit, rem litigiosam magis esse penes vnum quam alterum. ibid.n.17
- Referuntur plerumque Doctores idem firmantes. ibid. n.18
- Tertio comparante exclusiue post rem iudicatam & in eius executione, cautio non præstatur reo per vincenem de qua in l. is à quo, de rei vindicand. secus si ante rem iudicatam comparauerit. ibidem numero 19
- Tertius exclusiue comparans, nedum litis cursum impedit, sed multo minus executionem, ibidem numero 20. & sequentibus.
- Tertius exclusiue tardius veniens, quo tempore legitimo comparare tenetur, vt non eius causa simultaneè tractetur cum lite iam pendente. pag. 303. num. 34. cum sequentibus.
- Conclusa iam causa inter alios, tertij comparantis lis simultaneè non tractetur iuxta obseruationem Couarru. ibid. n.35
- Tertij causa comparantis lite iam pendente, hoc est post litis contestationem non tractetur simultaneè, sed seorsum vt diuersa, ibidem num. 36
- Ponderatur ad id l. si à quo de rei vindic. ibid. num. 37
- Vincen. de Franchis decisio declaratur, qua fit mentio tertij comparantis post conclusam causam. ibid. n.39
- Tertius minor comparans post conclusionem in causa an habeat restitutionem in integrum, ibid. n.40. remissiuè.
- Tertius comparans exclusiue coram Iudice appellationibus remittendus erit Ordinatio per Senatum. ibid. n.41
- Tertio comparante coram Delegato ex commissione subscripta manu Sanctissimi inter alios obrenta, cum illius causa sit omnino noua & diuersa, Ordinatio per Senatum remittunt. ibid. num. 42. & sequentibus.
- Tertius comparans defensusus reum vel actorem tenetur assumere causam eo statu, quo reperitur tempore sue comparationis, ibidem numero 44. & sequentibus.
- Tertius comparans defensusus eisdem terminis, & defensionibus adstringitur, quibus principalis suos. ibid. n.45
- Tertio defensoro comparanti post conclusionem causæ denegatur in integrum restitutio ad pinguius probandum. pag. 304. numero 46
- Tertij comparantis coadiuuando eadem est instantia, ac principalis, quem defendit. ibid. num. 47
- Connexa, non diuersa. ibid. n.48
- Tertij defensori causa & principalis defensi connexæ sunt, & ad inuicem dependentes, & coram eodem Iudice tractandæ. ibidem numero 49
- Tertio defensoro præiudicat res iudicata inter alios lata ratione connexitatis. ibidem numero 50
- Tertius defensusus comparans non est persona diuersa à principali, sed vna eademque cum illa. ibid. n.51
- Tertius defensusus etiam citatus ex sua persona nequit opponere exceptiones dilatorias, nec declinatorias, et si Clericus sit. ibid. num. 52
- Ex tertij defensoris admissione non fit deterior conditio actoris, imò tenetur assumere causam in eodem statu. ibid. n.53
- Delegatus ex commissione subscripta manu Sanctissimi ad causam principalis defensi indubie cognoscit de iure tertij defensoris, & Iudex appellationis coram quo comparet ratione connexitatis, nec Senatus eius causam remittit Ordinatio. ibid. n.54. & seqq. & à n.48
- Rota generaliter dicens, coram Delegato in partibus admitti omnes venientes ad causam pro

& Verborum.

- pro suo interesse; declaratur in tertio defensore. ibid. n.56
- Tertio venditor comparans ante Iudicem inchoatum cum emptore petens in se transferri Iudicium animo nouandi actionem, nec liberandi actorem à iudicio, sed tantum vt cum eo inchoatur iudicium præstia cautione, auditur etiam iuuito actore. pag. 305. numero 58
- Limita nisi interfit actoris, cum defensore non litigat suo in foro. ibid. n.59
- Tertius defensor vbi admittitur ad mutationem Iudicij conuenitur coram suo Ordinario non obstanto commissione impetrata contra emptorem subscripta manu Sanctiss. sed per Senatum tertij causa Ordinatio remittenda. ibid. num. 60
- Commissio impetrata contra aliquem susfragatur tertio veniente ad causam in eisdem statu & terminis. ibid. n.61
- Tertius exclusiue comparans si velit, an possit assumere causam inter alios pendentes, eo statu, quo tempore erat sue comparationis, ac si fuisset tertius defensusus. ibidem num. 62. & seqq.
- Tertius exclusiue duplici via potest comparare. ibid. n.63
- Vel deducendo nouiter ius suum, aut etiam commissionem impetrando tanquam in prima instantia, & tunc cum eo lis incipitur. ibidem.
- Aut comparet assumendo litem inter alios ceptam in eodem statu, vel facit actus continuatiuos, & eisdem acta, & sententiæ nocent, & profunt. ibid. n.64
- Tertius pro iure suo independenti à iure litigantium habet electionem, an velit, vt cum eo instantia incipiat, vel ceptam continuare, & assumere eo in statu. ibid. n.65
- In tertij exclusiue facultate est, venire adhaerendo statui causæ, vel inchoando nouum iudicium. ibid. n.66
- Et hæc duplici via qua tertius exclusiue comparans vt potest, qui videndi. pag. 306. numero 67
- Tertius exclusiue comparans appellando à sententiâ, vel dicendo illam nullam; omnia acta per prius gesta sua. ibidem numero 68
- Tertio exclusiue comparante, & assumente causam eo in statu, vel faciendo actus continuatiuos idem indicandum, ac de tertio comparante coadiuuando. ibid. n.69
- Limita vt. n.71
- Ac idem eius causa non erit suo Ordinario remittenda. ibid. n.69
- Plures Rotæ decisiones inferuntur circa tertios exclusiue comparantes facientes acta, & sententiâ suas, & quando non. num. 71. cum sequentibus.
- Tertius comparans post peractam literarum executionem super re vel beneficio coram Ordinario debet litem mouere, non coram executore. p. 336. n.24
- Tertius comparans liti inter alios, si non fuit admittus, non videtur actis consentire, nec induitur redire ad aliam viam sibi faciliorem. p. 295. 56
- Tertius quilibet, cui executoriales Romæ legitime obrenta non afficiunt Regalia protectio-
- nis vti valet, vt eius causa Ordinatio remittatur. p. 406. n. 13. & seqq.
- Cum tertio cui res iudicata inter alios obrenta nocet, lis est iniicienda, & iudicium nouiter mouendum, ibidem numer. 14. & sequentibus.
- Cum tertio lite pendente comparante exclusiue lis iniicienda est, quia acta Iudicij inter alios illi non nocent. ibid. n.20
- Et coram suo Ordinario instantia (quæ distincta est) tractari debet, aliter huius tertij causam Senatus Ordinatio remittit. ibidem num. 21
- Tertij causa, cui executoriales Romæ expeditæ, vel alibi, non nocent, penitus per Senatum Ordinatio erit remittenda. ibidem numero 22
- Tertij causa se executioni per Senatum remissa Ordinatio opponentis in via ordinaria, tractanda erit, in eaque tertius ab Ordinatio audiendus. p. 490. n. 51
- Quod in quolibet tertio, cui res iudicata inter alios non nocet, nec instrumento garantigato, aut literis Apostolicis. non est comprehensus. ibid. n. 52
- Tertius veniens ad causam pro suo iure litigantes exclusurus duplici via potest comparare, vt in prima, & in eodem statu. pag. 306. numero 71
- Tertius pro suo iure comparans, re iam vindicata in statu & terminis, &c. Et appellans aut dicens de nullitate illa sententiæ facit numerum quoad se, ita vt aliam vel alias instantias habeat. ibid. n.72
- Tertius comparans pro iure proprio in eodem statu, & appellans à re iudicata, non videtur eam recipere cum qualitate rei iudicatæ. ibid. n.73
- Tertius pro iure principali simpliciter admitti petens in eodem statu absque appellatione approbat sententiâ cum qualitate rei iudicatæ. ibid. n.76
- Tertij causa comparantis ex stylo Roman. Curie remitti solet eidem iudici, qui de causa pendente cognoscit. ibid. n.77
- Tertius comparans pro suo iure principali, & independenti potest admitti ab eodem Delegato cui causa inter litigantes fuit commissâ virtute clausulæ (quam & quas) pag. 307. num. 80
- Quod in Hispania non admittitur ex Tridentin. & dispositione, & obseruatione. ibid. numero 81

Testamentum.

- Licentia obrenta per Prælaturam ad testandum de fructibus intuitu Ecclesiæ quaestis, extenditur ad testamentum antea factum. pag. 128. num. 4
- Licentia obrenta à Monacho ad testandum extenditur ad testamentum iam conditum. ibidem num. 5